

Obr. 3.3.8.

Řešení:

Pro přenos zesilovače bez působení zpětné vazby platí

$$\mathbf{P}_a = \frac{\mathbf{U}_2}{\mathbf{U}_1} = \frac{\mathbf{U}_2}{\mathbf{U}_r} \frac{\mathbf{U}_r}{\mathbf{U}_1} = K \frac{R_1 + R_2}{R_1 + R_2 + R_{v2}} \frac{\mathrm{j}\omega C R_{v1}}{1 + \mathrm{j}\omega C R_{v1}}.$$

Po dosazení numerických hodnot dostaneme

$$\mathbf{P}_a \cong -183,33 \frac{\mathrm{j}\omega 10^{-2}}{1+\mathrm{j}\omega 10^{-2}} = -183,33 \frac{\mathrm{j}\omega/100}{1+\mathrm{j}\omega/100}$$
.

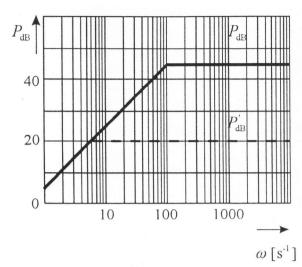
Vzhledem k tomu, že $R_{\nu l} >> R_2$, platí pro přenos zpětnovazebního členu

$$\mathbf{P}_z = \frac{\mathbf{U}_z}{\mathbf{U}_2} = -\frac{R_2}{R_1 + R_2} \cong -0.09091,$$

takže pro přenos celého zapojení dostaneme

$$\mathbf{P}' = \frac{\mathbf{P}_a}{1 + \mathbf{P}_a \mathbf{P}_z} \cong -\frac{\mathbf{j}\omega \cdot 1,8333}{1 + \mathbf{j}\omega \cdot 0,17667} = -10,377 \frac{\mathbf{j}\omega/5,66}{1 + \mathbf{j}\omega/5,66}$$

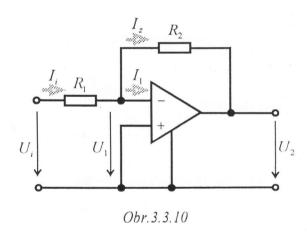
Modulová kmitočtová charakteristika přenosu $\mathbf{P}_a = \mathbf{U}_2/\mathbf{U}_1$ je vyznačena na obr.3.3.9 plnou čarou ($\omega_0 = 100\,\mathrm{s}^{-1}$, $A_{\mathrm{dB}} = 20\,\log\,183,33$, tj. $A_{\mathrm{dB}} = 45,26\,\mathrm{dB}$). Obdobná charakteristika $\mathbf{P}' = \mathbf{U}_2/\mathbf{U}_i$ zesilovače se zpětnou vazbou je vyznačena na obr.3.3.9 čárkovanou čarou ($\omega_0' = 5,66\,\mathrm{s}^{-1}$, $A_{\mathrm{dB}} = 20\,\log\,10,377 = 20,32\,\mathrm{dB}$). Z výsledných charakteristik je zřejmé, že vlivem záporné zpětné vazby dochází ke snížení zesílení o cca 25 dB, avšak současně dochází k rozšíření frekvenčního pásma (snížení dolního mezního kmitočtu) o více než jednu dekádu.

Obr. 3.3.9

(Příklad 3.3.10)

Obvod podle obr.3.3.10 obsahuje ideální diferenční operační zesilovač a dva rezistory R_1 a R_2 . Určete přenos napětí naprázdno $P_{Up} = U_2/U_i$, vstupní odpor R_{v1} a výstupní odpor R_{v2} daného obvodu.

Řešení:

Pro ideální operační zesilovač platí, že jeho zesílení diferenčního signálu $K \to -\infty$, vstupní odpor $R_{v1} \to \infty$ a výstupní odpor $R_{v2} = 0$. Za předpokladu, že dané zapojení tvoří zápornou zpětnou vazbu a že je obvod stabilní, můžeme uvažovat, že vstupní napětí zesilovače i jeho

vstupní proud jsou nulové (virtuální zkrat vstupních svorek). Pro náš případ pak platí

$$I_i = \frac{U_i}{R_1}, I_z = -\frac{U_2}{R_2}, I_i = I_z$$
. (1)

Požadovaný přenos napětí naprázdno je tedy

$$P_{Up} \, = \frac{U_2}{U_i} = - \, \frac{R_2}{R_1} \ .$$

Pro vstupní odpor celého zapojení platí

$$R_{\nu 1}^{'} = \frac{U_i}{I_i} = R_1$$
.

Platnost rovnic (1) není ovlivněna proudem případné zátěže, takže

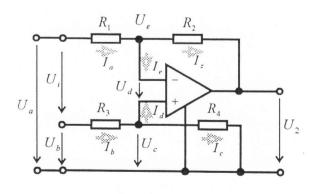
$$P_U = P_{Up} = -\frac{R_2}{R_1}$$

a výstupní odpor je samozřejmě roven nule, tj.

$$R'_{v2} = 0$$
.

Příklad 3.3.11

Obvod podle obr.3.3.11. obsahuje ideální diferenční operační zesilovač a čtyři lineární rezistory. Určete výstupní napětí U_2 daného zesilovače při buzení obvodu zdroji napětí U_a a U_b a vypočítejte vstupní a výstupní odpory daného zapojení. Najděte podmínku pro správnou funkci diferenčního zesilovače, tj. podmínku úměrnosti výstupního napětí rozdílu vstupních napětí U_a a U_b .

Obr. 3.3.11

Řešení:

Pro ideální operační zesilovač platí

$$K = \frac{U_2}{U_d} \rightarrow -\infty, \; R_{\nu 1} \rightarrow \infty, \; \; R_{\nu 2} = 0 \; \; . \label{eq:K}$$

Podobně jako v předchozím příkladu lze psát

$$U_d = 0, I_d = 0, I_e = 0$$
.

Napětí U_c neinvertujícího vstupu (+) proti společné vstupní a výstupní svorce je dáno nezatíženým odporovým děličem, tj.

$$U_c = U_b \frac{R_4}{R_3 + R_4} \ . \tag{1}$$

Napětí U_e mezi invertujícím vstupem (-) a společnou vstupní a výstupní svorkou musí být stejné vzhledem k podmínce $U_d=0$, takže

$$U_e = U_c$$
.

Z rovnosti proudů $I_a = I_z$ plyne

$$\frac{U_a - U_e}{R_1} = \frac{U_e - U_2}{R_2} \ .$$

Po dosazení ze vztahu (1) dostaneme

$$U_2 = -\frac{R_2}{R_1} \left(U_a - U_b \frac{R_4}{R_3 + R_4} \cdot \frac{R_1 + R_2}{R_2} \right). \quad (2)$$

Zapojení podle obr.3.3.11 lze použít jako diferenční zesilovač, jestliže koeficient u U_b v předchozí rovnici je roven 1, tj.

$$\frac{R_4}{R_3 + R_4} \cdot \frac{R_1 + R_2}{R_2} = 1 \Longrightarrow \frac{R_3}{R_4} = \frac{R_1}{R_2}.$$

Přenos diferenčního zesilovače splňujícího předchozí podmínku je potom

$$P_U = \frac{U_2}{U_1} = -\frac{R_2}{R_1} \ .$$

Výstupní odpor daného zapojení je roven nule, neboť přenos daného obvodu nezávisí na jeho zatížení. Pro výpočet vstupních odporů je nutno rozlišovat, pro kterou dvojici vstupních svorek vstupní odpor určujeme. Vstupní odpor mezi svorkami:

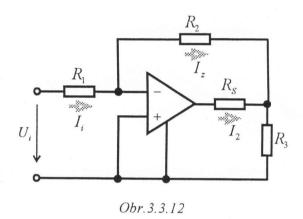
a - 0
$$R'_{va} = U_a/I_a = R_1, (U_b = 0)$$

b - 0
$$R'_{vb} = U_b/I_b = R_3 + R_4$$

a - b
$$R'_{vd} = U_i/I_a = R_1 + R_3, \quad (I_a = -I_b)$$

Příklad 3.3.12

Určete proud I_2 protékající zátěží R_s zdroje proudu řízeného napětím v zapojení podle obr. 3.3.12).

Řešení:

Vzhledem k virtuálnímu zkratu na vstupu operačního zesilovače můžeme určit proud I_z ze vztahu pro dělič proudu (napětí na odporech R_2 a R_3 je stejné, neboť na vstupu OZ je napětí nulové)

$$I_z = -I_2 \frac{R_3}{R_2 + R_3} \; .$$

Protože vstupní proud OZ je rovněž nulový, platí

$$I_i = \frac{U_i}{R_1} = I_z ,$$

a tedy

$$I_2^i = - \; U_i \; \frac{R_2 + R_3}{R_1 R_3} \, .$$

Úloha 3.3.1

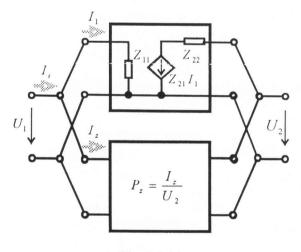
Ideální zesilovač napětí s přenosem $K_{21} = -5000$ má zavedenou sériovou napěť ovou zpětnou vazbu s přenosem $\beta = -0.1$. Určete přenos napětí $P_U = U_2/U_i$ zesilovače se zpětnou vazbou a jeho vstupní a výstupní odpor. Uveďte, jak se tyto parametry změní při poklesu zesílení o 10 %.

Úloha 3.3.2

Určete smíšený přenos $P_{UIp} = U_{2p}/I_i$ nezatíženého obvodu podle obr.3.3.13, jeho vstupní odpor R_{v1} a výstupní odpor R_{v2} . Aktivní dvojbran v přímé větvi je charakterizován impedanční maticí

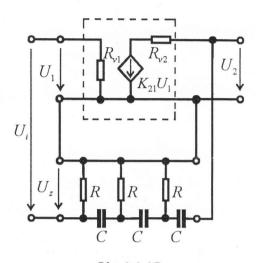
$$\mathbf{Z}_{a} = \begin{bmatrix} 1000 & 0 \\ -200 & 10 \end{bmatrix} [\Omega]$$

a unilaterální pasivní zpětnovazební dvojbran je popsán přenosem $P_z = \beta = -0.1$ A/V. Vstupní a výstupní odpory zpětnovazební větve se blíží nekonečnu.

Obr. 3. 3. 13

Udejte podmínku pro vznik netlumených kmitů jsou-li vstupní svorky zkratovány nebo buzeny z ideálního zdroje napětí U_i , tj. podmínku kritické zpětné vazby na mezi stability. Určete kmitočet vlastních kmitů ω_0 pro tento případ.

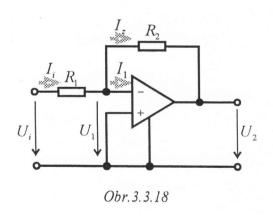

Obr. 3. 3.17

Úloha 3.3.7

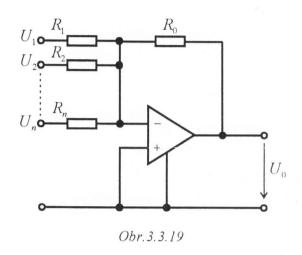
Obvod podle obr.3.3.18 obsahuje diferenční operační zesilovač MAA~741C, jehož parametry jsou K= -25000, $R_{v1}=300\,\mathrm{k}\Omega$, $R_{v2}=60\,\Omega$. Vnější odpory jsou $R_1=10\,\mathrm{k}\Omega$, $R_2=1\,\mathrm{M}\Omega$. Vypočtěte napěťový přenos naprázdno P_{Up} pro případy:

- a) operační zesilovač je považován za ideální
- b) operační zesilovač je skutečný

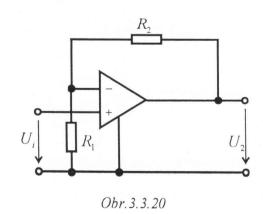
Úloha 3.3.8

Určete výstupní napětí sčítacího zesilovače podle obr.3.3.19, na jehož vstupy jsou připojeny zdroje napětí U_1 až U_n . Jak se změní výstupní napětí v případě, že se odpojí některý ze zdrojů U_1 až U_n .

Úloha 3.3.9

Pro obvod podle obr.3.3.20 obsahující ideální diferenční operační zesilovač určete přenos napětí naprázdno, vstupní odpor a výstupní odpor. Jak se změní tyto parametry, je-li rezistor R_2 nahrazen zkratem nebo rezistor R_1 odpojen.

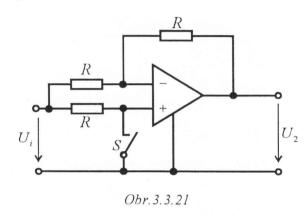

82

Úloha 3.3.10

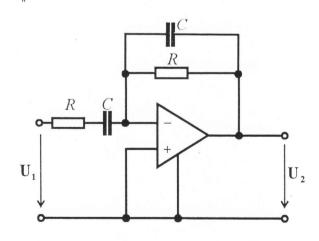
Určete napěťový přenos obvodu s ideálním operačním zesilovačem podle *obr. 3. 3. 21* pro případy:

- a) spinač S je rozepnut,
- b) spinač S je sepnut.

Úloha 3.3.11

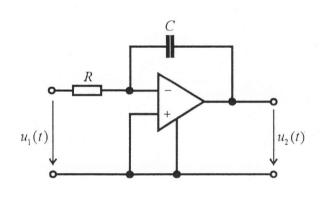
Obvod podle obr.3.3.22 obsahuje ideální operační zesilovač a je buzen ze zdroje harmonického napětí \mathbf{U}_1 . Určete přenos daného obvodu $\mathbf{P}_{\mathbf{U}} = \mathbf{U}_2 \ / \ \mathbf{U}_1$ a nakreslete asymptotickou modulovou a fázovou frekvenční charakteristiku v logaritmických souřadnicích, je-li $R=1\,\mathrm{k}\,\Omega$, $C=100\,\mathrm{nF}$.

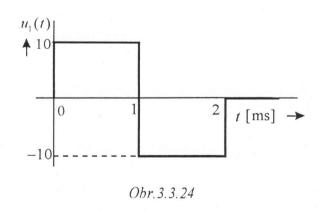
Obr. 3.3.22

Úloha 3.3.12

Stanovte operátorový přenos obvodu podle obr.3.3.23 a vypočítejte jeho impulsní a přechodovou charakteristiku. Pomocí přechodové charakteristiky nalezněte odezvu $u_2(t)$ daného obvodu na vstupní obdélníkový signál $u_1(t)$ podle obr.3.3.24 pro případ nulové počáteční podmínky $u_2(t)=0$ pro t<0. Obvod obsahuje ideální operační zesilovač a pasivní prvky $R=10\,\mathrm{k}\Omega$, $C=1\,\mathrm{\mu}\mathrm{F}$.

Obr. 3. 3. 23

Úloha 3.3.7

a) $P_{Up} = -\frac{R_2}{R_1} = -100$

b) Skutečný operační zesilovač lze modelovat napěťově řízeným zdrojem napětí KU_r se vstupním odporem R_{v1} a výstupním odporem R_{v2} Metodou uzlových napětí dostaneme:

$$\begin{split} \frac{U_r - U_i}{R_1} + \frac{U_r - U_2}{R_2} + \frac{U_r}{R_{v1}} &= 0 , \\ \frac{U_2 - U_r}{R_2} + \frac{U_2 - KU_r}{R_{v2}} &= 0 . \end{split}$$

Řešení soustavy rovnic dává

$$U_2 = -99,58 U_i$$
,

Porovnáním obou případů zjistíme, že zesílení obvodu se skutečným zesilovačem je o 0,42 % menší, než v obvodu s ideálním operačním zesilovačem.

Úloha 3.3.8

S uvážením virtuálního zkratu na vstupu operačního zesilovače dostaneme

$$U_0 = \left(\frac{U_1}{R_1} + \frac{U_2}{R_2} + \dots + \frac{U_n}{R_n}\right) \cdot R_0$$

Úloha 3.3.9

$$U_2 = U_i (1 + R_2 / R_1), R_{vl} \rightarrow \infty, R_{v2} = 0.$$

Pro $R_2 = 0$ nebo $R_1 \to \infty$ platí $U_2 = U_i$.

Úloha 3.3.10

V případě a) je napětí na obou vstupech operačního zesilovače rovno napětí U_i , takže oběma vstupními odpory neprotéká žádný proud. Z toho důvodu musí být nulový i prou zpětnovazebního odporu a tedy i výstupní napětí $U_2 = U_i$. Přenos napětí je tedy $P_U = 1$.

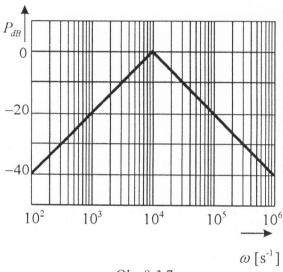
V případě b) se jedná o prostý invertor, takže $P_U = -1$.

Úloha 3.3.11

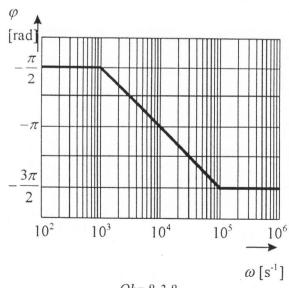
V daném případě jde o základní invertující zapojení operačního zesilovače, jehož přenos určíme poměrem impedancí ve zpětnovazební a vstupní větvi, takže

$$P_U = -\frac{\mathrm{j}\omega CR}{\left(1 + \mathrm{j}\omega CR\right)^2}$$
, kde $CR = 10^{-4}$.

Frekvenční charakteristiky jsou uvedeny na *obr.8.3.7* (modulová charakteristika) a *obr.8.3.8* (fázová charakteristika).

Obr. 8.3.7

Obr. 8, 3, 8

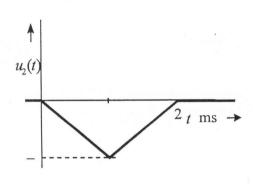
Úloha 3.3.12

$$P = \frac{U_2(p)}{U_1(p)} = -\frac{1}{pCR} = -\frac{100}{p},$$

$$w(t) = -100 \cdot \mathbf{1}(t)$$
, $a(t) = -100t \cdot \mathbf{1}(t)$,

$$\begin{aligned} u_2(t) &= -1000t \cdot \mathbf{1}(t) + 2000(t - 0,00 \, \mathbf{I}) \cdot \mathbf{1}(t - 0,00 \, \mathbf{I}) - \\ &- 1000(t - 0,002) \cdot \mathbf{1}(t - 0,002) \quad [V] \, . \end{aligned}$$

Časový průběh výstupního napětí je uveden na obr. 8.3.9.

Obr. 8.3.9

Úloha 3.4.1

Pro označení uzlů podle *obr.3.4.12* (str.91) je zkrácená admitanční matice pasivní části obvodu

$$\mathbf{Y}_{\mathbf{p}} = 10^{-4} \begin{bmatrix} 0.1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 10 \end{bmatrix} \quad [S]$$

a zkrácená admitanční matice linearizovaného modelu tranzistoru

$$\mathbf{Y}_{\mathrm{T}} = 10^{-4} \begin{bmatrix} 3 & -0.06 & -2.94 \\ 600 & 0.18 & -600.18 \\ -603 & -0.12 & 613.12 \end{bmatrix}$$
 [S].

Výsledná matice je pak

$$\mathbf{Y} = \mathbf{Y}_{\mathbf{p}} + \mathbf{Y}_{\mathbf{t}} = 10^{-4} \begin{bmatrix} 3.1 & -0.06 & -2.94 \\ 600 & 1.18 & -600.18 \\ -603 & -0.12 & 613.12 \end{bmatrix} [S].$$

Přenos napětí naprázdno je

$$P = \frac{U_2}{U_1} = \frac{I_1 \frac{D_{12}}{D}}{I_1 \frac{D_{11}}{D}} = \frac{D_{12}}{D_{11}} = \frac{-5963,46 \cdot 10^{-8}}{651,46 \cdot 10^{-8}} = -9,154.$$

Pro vstupní a výstupní odpor platí

$$R_{\rm vl} = \frac{U_2}{I_1} = \frac{I_1 \frac{D_{12}}{D}}{I_1} = \frac{D_{11}}{D} = \frac{651,\!46}{497,\!09} \cdot 10^4 = 13,\!1 \; \rm k\Omega \; , \label{eq:rvl}$$

$$R_{v2} = \frac{U_2}{I_2} = \frac{I_2 \frac{D_{22}}{D}}{I_2} = \frac{D_{22}}{D} = \frac{127,85}{497,09} \cdot 10^4 = 2,572 \text{ k}\Omega.$$

Úloha 3.4.2

Při napájení vstupu obvodu ze zdroje napětí s nenulovým vnitřním odporem R_i je nutno při použití zobecněné metody uzlových napětí provést záměnu napájecího zdroje zdrojem proudu s paralelní vodivostí a tuto vodivost poté zahrnout do admitanční matice obvodu (tj. přičíst tuto vodivost G_i k prvku Y_{11} admitanční matice obvodu. Problém buzení ideálním zdrojem napětí je možno řešit jako limitní případ pro $G_i \rightarrow \infty$, takže

$$\mathbf{Y} = 10^{-4} \begin{bmatrix} 3.1 + 10^{4} G_{i} & -0.06 & -2.94 \\ 600 & 1.18 & -600.18 \\ -603 & -0.12 & 613.12 \end{bmatrix} [S],$$

$$R_{\mathbf{V2}} = \lim_{G_{i} \to 0} \frac{D_{22}}{D} =$$

$$= \lim_{G_{i} \to 0} \frac{613.12 \cdot G_{i} \cdot 10^{4}}{(613.12 \cdot 1.18 - 600.18 \cdot 0.12) \cdot G_{i}} =$$

$$= 9.411 \text{ k}\Omega.$$

Úloha 3.4.3

Zkrácená admitanční matice obvodu podle obr. 3.4.13 (str. 91) pro referenční uzel (0) je

$$\mathbf{Y} = \begin{bmatrix} G_1 + G_3 + j\omega C & -G_3 - j\omega C \\ -G_3 - j\omega C & G_2 + G_3 + j\omega C \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \mathbf{Y}_{bb} & \mathbf{Y}_{bc} \\ \mathbf{Y}_{cb} & \mathbf{Y}_{cc} \end{bmatrix}$$